

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXXVII. Desiderium jungendi se Deo amato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

tam fuisse purum ac defæcatum ab omni proprij commodi studio, ut affirmare non dubitaret, se nec quidem animam suam amare, quia sua, sed solùm quia DEI erat; nec deest qui testetur à se auditum cùm diceret; quodsi unquam in animum induxisset, sibi æternùm in damnatorum rogo arandum, non idcirco destitutum facere pro DEI gloria, quidquid uspiam posset.

§. XXXXVII.

Desiderium jungendi se DEO amato.

Habet id amor DEI, si magnus ac germanus est, ut ex eo nascatur ardens desiderium penitus & intimè se conjungendi cum amato, & quamprimum abeundi ad videndum illum revelata facie; vnde illa tam familiaria, & quotidiana Sanctis verba ac clamores: *Cupio dissolvi, & esse cum Christo.* Ad felicem hanc dissolutionem P. Paulus mirabili quadam & sanctâ intolerantiâ anhelabat, quam expressit aliquando in suis illis adversariis, in quæ orationis suæ fructus referebat, ubi dum inflammato suo cordi liberas habenas laxat, nos eâdem operâ insigne arcanum docet, & sic loquitur. *Festinemus ergo ingredi in illam requiem*: Sic, ô mi DEUS, loqui me docet ardentissimus ille tuus Apostolus, & ita me excitat, ut festinem ingredi in beatam illam requiem, quam pro miseratione tua in cælo mihi paratam habes, si miserandus ego humuncio malis meis meritis me nimis quam indignum non reddidero. Sed quid agendum mihi est, ut festinare dicar ad obtinendum bonum tam ingens? An fortassis meis ego manibus aperire possum

„ fores hujus carceris? an ego rumpere cōpedes? an ex-
 „ pedire me è laqueis, quibus adstrictus teneor? Ah Do-
 „ mine mi, tu probè nōsti, hoc nobis concessum non es-
 „ se; cū oporteat nos omnes expectare illam horam,
 „ quā tibi placebit nos evocare; & quamvis rogare te pos-
 „ simus ut citò adveniat, nos tamen illam accelerare non
 „ possumus. Hinc in animum induco, amatissime DEUS,
 „ istud festinare aliud non esse, quā multa valdè opera-
 „ ri bona, & sic facere satis quantum possumus pro noxis,
 „ quas admisimus: an enim dubium est, quin sic tanto
 „ brevior futura sint in flammis lustricis mora, atque adeò
 „ quòd tanto celerius ingressuri simus ad beatam illam
 „ nostram requiem? Ita sanè, JESU mi, ah placeat tibi,
 „ dare mihi gratiam, ut hac ratione festinem ad viden-
 „ dum quamprimum anabilissimum vultum tuum. Hæc
 „ erit requies mea, hoc gaudium, hæc suspirata felicitas
 „ mea. Quid autem, quid fiet me infelice, si mihi etiam
 „ post mortalem hanc vitam tam longa annorum periodo
 „ expectandum erit, donec pertingam ad videndum te?
 „ Ah! non ita sit, ò bonum meum! fac potius ut ego pœ-
 „ narum hujus vitæ acerbitate & vehementiâ compensem
 „ diuturnitatem temporis, quo aliàs mora trahenda esset
 „ in illo carcere. Dummodo citò finiantur, veniant su-
 „ per me pœnæ illæ omnes acervatæ eodem tempore; pœ-
 „ na enim pœnarum maxima futura esset prolongatio. Sic
 „ ille. Nec omittere hîc possum alia ejus similia sensa, quæ
 „ fortassis digna sunt locum habere in Soliloquiis magni ali-
 „ cujus Augustini. Care mi JESU! (ait alicubi P. Paulus)
 „ tu in cælo habitas, & de cælo dignatus es desponsare ti-
 „ bi miseram hanc animam meam in terra commoran-
 „ tem. Pignus suavissimæ hujus desponsationis, ò bonum
 „ meum,

meum, mihi est Sacri Lavacri, & Vocationis Religiosæ
 beneficium. Ex omnibus autem, è quibus aliquid de
 te rescire aveo, talia ac tanta audio, ut illa animo concipi-
 pere nemo possit, qui te ipsâ non viderit. Dicunt mihi,
 quòd si jungerentur simul centum Soles, non æquarent
 suâ pulchritudine decorem vultus tui. Terefia illa,
 quæ de te aliud non vidit, quàm Manus tuas, affirmat
 mihi, se visâ illâ pulchritudine attonitam & velut extra
 se raptam plures per dies incessisse. Quibus gratia obti-
 git, audiendi te loquentem, concordibus vocibus affir-
 mant, voculam unam tuam satis esse ad cor quodlibet
 intimè tibi devinciendum; Afferunt deinde, Regiam te
 habere, cui comparatæ, quasunque aliquando Mundus
 vidit, Magnificentissimorum Principum Regiæ, map-
 lia videantur; & quòd in plateis ejus flores ut lutum pe-
 dibus calcantur. Addunt Patrem tibi esse tam magnum,
 ut nihil non possit; Matrem verò te habere ejusmodi, cu-
 jus obtutum unicum nemo non perpetuâ deinceps cæci-
 tate compararet. Aulam te habere Ministrorum, Ephe-
 borum, Magnatum, quos numerare nemo possit, & quo-
 rum quilibet magnitudine & excellentiâ superet Monar-
 chas hujus Mundi maximos; Verbo, tam magna, tam
 præclara mihi dicunt de tua pulchritudine, de tua ex-
 cellentia, de ineffabili magnitudine tua, ut ego ferre
 nulla ratione possim, quòd sim remotus à te. Tandem
 igitur, tandem placeat ostendere mihi faciem tuam tam
 pulchram; *Ostende mihi faciem tuam, & salvi erimus.*
 Jam nunc inteligo causam, ob quam in Mundo hoc vi-
 vere porro non possent tuæ Catharinæ Senenses, tuæ
 Magdalenæ, tuæ Gertrudes, tuæ Terefiæ, & aliæ illæ
 Virgines tuæ. Noverant enim se sponsas tuas esse, &
 optimè

„ optimè didicerant, quam pulcher esses. Quàm autem
 „ id foret à ratione omni alienum, si cùm aliquando veni-
 „ rent nuntij tui, mihi que indicarent, elapsos esse dies
 „ meos, & iter ad te mihi confestim incundum, mihi ad-
 „ huc induciæ ad præparandum me essent petendæ, & in-
 „ geminandum illud: *Inducias usque mane?* si spatium ef-
 „ set postulandum pœnitendi de admissis? ô JESU mi, per
 „ amorem, quo amas animam hanc meam, non ampliùs
 „ meam, sed tuam, quia tibi desponsam, non permitte ut
 „ tale quid unquam contingat. Da ut nunc saltem ego
 „ festinem ad præparandum me sicut oportet; ut paratam
 „ habeam dotem, paratas veste: ad obviam eundum tibi;
 „ ut avellam me à rebus conditis omnibus, nullique earum
 „ prorsus ampliùs adhæream. Hoc unum mihi erit in se-
 „ paratione à te solatium, posse apparere coram te aliquan-
 „ to splendidiùs ornatum, dum tempus mihi ad hoc agen-
 „ dum indulges. Hæc sunt sensa, quæ tu mihi hoc ma-
 „ ne dignatus es communicare consideranti verba illa:
 „ *Ostende mihi faciem tuam, & salvi erimus:* etsi ego non
 „ sic illa expromere calamo potuerim, sicut tu illa animo
 „ meo impressisti.

§. XXXXVIII.

Fiducia in DEUM.

EX amore tam accenso nata est in P. Paulo fiducia illa
 filialis, quâ semper DEO, tanquam patri amantissimo
 omnem sui, salutisque suæ curam commisit tum aliàs
 ubique, tum maximè in sacris illis suis Excursionibus. Ver-
 sabatur aliquando in Aula Maceratenfis nostri Collegij:
 cum